

IDR

Romanian Diplomatic Institute

POLICY PAPER

nr. 45/2025

PARTENERIATUL STRATEGIC ROMÂNIA-FRANȚA ÎN CONTEXTUL EUROPEAN ACTUAL

Alexandru Ionuț Drăgulin

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

PARTENERIATUL STRATEGIC ROMÂNIA-FRANȚA ÎN CONTEXTUL EUROPEAN ACTUAL¹

Alexandru Ionuț Drăgulin²

Analist

Institutul Diplomatic Român

ABSTRACT: Acest studiu explorează prevederile parteneriatului și ale Declarației Politice de reactualizare semnată în 2018, analizează rațiunea sa strategică și îl situează în două contexte: transformările interne ale UE survenite ca urmare a aderării țărilor postcomuniste din 2004 și 2007, apoi contextul războiului ruso-ucrainean. Scopul analizei noastre este de a identifica principalele beneficii pentru România, care decurg din parteneriatul strategic cu Franța, și de a formula recomandări în vederea consolidării cooperării bilaterale. Recomandările sunt ajustate la obiectivele de politică externă ale României în actualul context, pe baza principiului unei diplomații dincolo de limitele teritoriale, întemeiată pe continuitatea istorică și pe rolul fiecărei țări în proiectul european. Din postura de membru fondator al Uniunii Europene, Franța contribuie la menținerea vitalității și coeziunii acestui proiect, iar România își asumă rolul strategic de țară de frontieră, prin intermediul acestei cooperări bilaterale de lungă durată.

CUVINTE CHEIE: România, Franța, parteneriat strategic, Uniunea Europeană, NATO.

---

¹ Această publicație se bazează exclusiv pe surse deschise. Opiniile exprimate aparțin în întregime autorului și nu reflectă neapărat poziția instituției.

² alexandru.dragulin@idr.ro

INTRODUCERE. PREMISELE COLABORĂRII ROMÂNNO-FRANCEZE

Parteneriatul Strategic semnat între România și Franța în februarie 2008 a debutat într-un moment în care ordinea politică europeană trecea printr-o transformare accelerată. Tratatul de la Nisa, intrat în vigoare în 2003, a pregătit Uniunea Europeană (UE) pentru aderarea țărilor ex-comuniste. Ulterior, integrarea lor a deschis calea către o nouă reformă a Uniunii Europene, dezbaterile pe acest subiect fiind concomitente cu procesul de aderare a României și finalizate prin adoptarea Tratatului de la Lisabona în 2009.

România, la doar un an de la aderarea sa la Uniunea Europeană, avea de îndeplinit obiectivul integrării strategice în structurile politice, economice și administrative ale Uniunii. Simultan, Franța intrase într-o nouă etapă de politică externă pro-activă, la inițiativa președintelui Nicolas Sarkozy, urmărind să-și mențină influența atât asupra reformei instituționale a UE, cât și asupra geopoliticii vecinătății Uniunii, în special frontiera estică. Parteneriatul din 2008 a cristalizat astfel o convergență de interese: obiectivul României de a obține sprijinul politic din partea unui membru fondator al Uniunii Europene care modelează constant politicile comune, și ambiția Franței de a ancora mai ferm Europa de Est într-o arhitectură europeană reformată, post-Lisabona. Acest studiu explorează prevederile parteneriatului și ale Declarației Politice de reactualizare semnată în 2018, analizează rațiunea sa strategică și îl situează în două contexte: transformările interne ale UE survenite ca urmare a aderării țărilor postcomuniste din 2004 și 2007, apoi contextul războiului ruso-ucrainean.

Scopul analizei noastre este de a identifica principalele beneficii pentru România, care decurg din parteneriatul strategic cu Franța, și de a formula recomandări în vederea consolidării cooperării bilaterale. Recomandările sunt ajustate la obiectivele de politică externă ale României în actualul context, pe baza principiului unei diplomații dincolo de limitele teritoriale, întemeiată pe continuitatea istorică și pe rolul fiecărei țări în proiectul european. Din postura de membru fondator al Uniunii Europene, Franța contribuie la menținerea vitalității și coeziunii acestui proiect, iar România își asumă rolul strategic de țară de frontieră, prin intermediul acestei cooperări bilaterale de lungă durată.

CADRUL ISTORIC. FRANȚA – ALIAT CONSECVENT AL ROMÂNIEI

România este singura țară de la Marea Neagră cu care Franța are o relație specială, fapt ce justifică întărirea cooperării bilaterale, prin obiective concrete și realizabile, cu beneficii pentru ambele țări.

Republica Franceză a fost un aliat al României în principalele sale puncte de cotitură în politica externă. Relațiile româno-franceze au debutat odată cu susținerea, de către Napoleon al III-lea, a unirii Țării Românești cu Moldova în 1859 și constituirii statului național român ([France Diplomatie](#) - Relations bilatérales, 2025). La jumătatea secolului al XIX-lea, în perioada de început a formării statelor naționale, Franța era unul dintre actorii geopolitici majori în Europa, participând la configurarea ordinii continentale. Din această perioadă datează și capitalul de simpatie acordat Franței de către români.

Următorul moment decisiv al susținerii României de către Franța a fost cooperarea militară în Primul Război Mondial, datorită căreia România a transformat înfrângerile din 1916 în victoriile din vara anului 1918, care au făcut posibilă unirea Vechiului Regat cu Basarabia, Bucovina și Transilvania. De asemenea, sprijinul militar a fost dublat de cel diplomatic, la Conferința de Pace de la Paris din 1919-1920.

Sub regimul comunist, relațiile diplomatice au fost menținute la un nivel ridicat. Vizita președintelui Charles de Gaulle la București, în mai 1968, a jucat un rol deosebit pentru menținerea contactului cu Occidentul ([France Diplomatie](#) - Relations bilatérales, 2025). La eforturile franceze s-a adăugat strategia de conveniență a regimului comunist de la București, de deschidere către Occident pentru a-și maximiza poziția de independență față de Uniunea Sovietică. Lipsa de flexibilitate a Bucureștiului, care a acompaniat colapsul economic și politic al comunismului est-european, a determinat restrângerea temporară a cooperării până la căderea regimurilor totalitare.

Resetarea relațiilor a avut loc după revenirea României la democrație în 1989. Odată ce România a stabilit aderarea la NATO și Uniunea Europeană ca principale obiective de politică externă, dialogul politic cu Franța s-a intensificat progresiv, culminând cu semnarea Parteneriatului Strategic bilateral în februarie 2008 și actualizarea sa în 2018 printr-o Declarație Politică comună a celor doi președinți, Klaus Iohannis și Emmanuel Macron ([Calea Europeană](#), 2018).

DOMENIILE DE COOPERARE STRATEGICĂ

Declarația Comună privind Parteneriatul Strategic din 2008

Documentul semnat în 2008 constituie fundamentul Parteneriatului Strategic româno-francez. Acoperă o gamă largă de domenii de cooperare, iar implementarea proiectelor se realizează printr-o foaie de parcurs stabilită periodic de comun acord, „document care include prioritățile de cooperare bilaterală, la nivel european și internațional” ([Ministerul Afacerilor Externe](#), 2025). Acestea au fost semnate în anii 2008, 2013, 2016 și 2020.

Declarația Comună a stabilit un cadru multidimensional de cooperare, înrădăcinat în legături istorice comune și interese strategice convergente. Sub aspect politic, Franța și-a afirmat sprijinul pentru integrarea României în procesele decizionale la nivel central ale Uniunii Europene și a subliniat coordonarea în problemele de politică externă, în special în ceea ce privește Balcanii de Vest, Europa de Est și regiunea Mării Negre ([France Diplomatie](#), Roumanie - Communiqué conjoint, 2023). Această dimensiune politică a fost strâns legată de procesul continuu de reformă a UE, în special de implementarea Tratatului de la Lisabona.

În domeniul securității și apărării, parteneriatul a subliniat rolul tot mai necesar al României în cadrul NATO și a încurajat o cooperare militară consolidată. Exercițiile militare comune în cadrul NATO, colaborarea în domeniul apărării și al industriei și interoperabilitatea sporită au fost considerate cruciale pentru abordarea amenințărilor regionale emergente. O atenție deosebită a fost acordată Mării Negre, o zonă de importanță strategică atât pentru interesele de securitate ale UE, cât și pentru cele ale NATO ([France Diplomatie](#), Roumanie - Communiqué conjoint, 2023).

Din punct de vedere economic, parteneriatul a urmărit aprofundarea comerțului bilateral, a investițiilor și a colaborării industriale. Franța, deja unul dintre principalii parteneri economici ai României, a căutat să extindă cooperarea în sectoare precum producția de automobile, energia, dezvoltarea infrastructurii și energia nucleară. Securitatea energetică, în special, a apărut ca o temă centrală. Declarația a subliniat necesitatea diversificării surselor de energie și a rutelor de aprovizionare europene, reflectând preocupările comune cu privire la dependența de gazele naturale rusești ([France Diplomatie](#), Roumanie - Communiqué conjoint, 2023).

Parteneriatul a priorizat, de asemenea, cooperarea în domeniul justiției și afacerilor interne. Franța și-a exprimat sprijinul pentru progresul României către aderarea la Schengen, încurajând totodată continuarea reformelor în domeniul securității frontierelor și al măsurilor anticorupție. În plus, colaborarea sporită între structurile polițienești și sistemul judiciar a vizat criminalitatea transfrontalieră, în special traficul de persoane.

O dimensiune culturală și științifică a completat aceste obiective strategice. Fiind liderul francofoniei din Europa de Est, România a fost un partener cheie în promovarea valorilor culturale franceze. Parteneriatul a încurajat schimburile academice, proiectele comune de cercetare și programele culturale, consolidând relațiile de lungă durată din acest domeniu.

Semnificațiile semnării Parteneriatului strategic trebuie înțelese prin raportare la contextul european de la sfârșitul primei decade a anilor 2000. România aderase la Uniunea Europeană cu doar un an mai devreme, fiind în etapa de consolidare post-extindere (Boerzel & Risse, 2010). După extinderile din 2004 și 2007, UE s-a confruntat însă cu provocări legate de capacitatea administrativă, corupție și disparități economice între membrii existenți și noile state care începuseră procesul de integrare (Cihelková & Staněk, 2008). Guvernele Europei de Vest, inclusiv Franța, erau interesate de consolidarea mecanismelor instituționale pentru a asigura coeziunea și stabilitatea Uniunii extinse.

Această perioadă a coincis și cu căutarea de către UE a unor soluții instituționale în urma respingerii Tratatului Constituțional în 2005 (European Commission, 2007). Tratatul de la Lisabona, semnat în 2007 și intrat în vigoare în 2009, a avut ca scop eficientizarea procesului decizional și consolidarea rolului global al Uniunii. Franța, sub președinția lui Nicolas Sarkozy, a jucat un rol central în promovarea acestor reforme, iar legăturile mai strânse cu noile state membre, inclusiv România, au susținut această viziune politică extinsă.

Preocupările legate de securitate au modelat, de asemenea, mediul european. Revenirea Federației Ruse pe scena internațională după refacerea internă sub președinția lui Vladimir Putin, coroborată cu războiul ruso-georgian din 2008 care a tensionat mediul geopolitic, a amplificat concentrarea strategică a NATO asupra flancului estic. Poziția geografică a României la intersecția Balcanilor cu Marea Neagră a făcut-o extrem de importantă pentru planificarea securității europene.

În plan economic, primele semne ale crizei financiare globale deveneau vizibile. Criza financiară declanșată în 2008 s-a transformat rapid în criză economică, afectând masiv piața muncii și implicit stabilitatea politică în multe state. În timp ce România avea o creștere

economică rapidă, pe de altă parte dezechilibrele structurale și vulnerabilitățile pieței se accentuau. Franța considera România atât ca partener comercial cu perspective, cât și ca un partener strategic a cărui stabilitate era importantă pentru regiunea Europei Central-Estice în ansamblu.

Declarația Politică Comună din 2018 – actualizarea Parteneriatului

În noiembrie 2018, cooperarea a fost adaptată noilor realități prin semnarea unei Declarații Politice Comune. Semnarea Declarației a coincis cu lansarea Sezonului Cultural România-Franța, amplu proiect de diplomatie publică și culturală desfășurat în ambele state, și a cărui desfășurare a corespuns și cu deținerea, de către România, a Președinției Consiliului Uniunii Europene și sărbătorirea Centenarului Marii Uniri ([Ministerul Afacerilor Externe](#), 2025).

Declarația politică comună a actualizat Parteneriatul Strategic convenit inițial în 2008 și a reconfirmat prioritățile politice, de securitate, economice, culturale și de cooperare europeană între o putere vest-europeană fondatoare a Uniunii Europene și un membru est-european al UE și NATO în plin proces de integrare.

Declarația a fost semnată ca urmare a unui dialog bilateral franco-român intensificat. Aceasta a coincis cu vizite de stat și activități de diplomatie culturală care au oferit o platformă publică pentru reafirmarea obiectivelor comune de către președinții celor două țări. Documentul anticipa provocările Președinției române a Consiliului Uniunii Europene, „într-un moment cheie pentru viitorul acesteia, marcat în special de reforma instituțiilor europene, de progresele lucrărilor privind următorul cadru financiar multianual, de retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană și de Summit-ul informal de la Sibiu, care va stabili liniile directoare ale viitoarei agende strategice a UE (2019-2024)” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018).

Declarația a avut două scopuri politice complementare. În primul rând, a reafirmat susținerea Franței pentru integrarea deplină a României în procesul decizional european și rolul său în cadrul UE și NATO; în al doilea rând, a actualizat prioritățile de cooperare pentru a reflecta evoluția preocupărilor regionale în materie de securitate (în special în Europa de Est și regiunea Mării Negre), provocările de securitate energetică și necesitatea unei colaborări mai puternice în domeniul apărării, în cadrul UE și NATO.

Deși Declarația din 2018 este un instrument politic și nu un tratat bilateral, neavând aceeași forță juridică, ea acoperă aceeași gamă largă de domenii întocmai ca documentul bilateral din 2008. Dispozițiile declarației pot fi grupate în jurul a cinci piloni principali: coordonarea politică și afacerile europene; securitatea și apărarea; cooperarea economică și energetică; dialogul în domeniul justiției, afacerilor interne și statului de drept; relații culturale și științifice.

Coordonare politică și afaceri europene: Textul reiterează angajamentul reciproc față de o Uniune Europeană mai puternică, capabilă să acționeze strategic în domeniul securității, apărării, migrației și guvernantei economice. Subliniază necesitatea unor poziții coordonate privind extinderea în Europa de Est și Balcanii de Vest și semnalează sprijinul Franței pentru rolul activ al României în cadrul instituțiilor și forurilor politice ale UE. Prin urmare, declarația funcționează atât ca o reasigurare bilaterală, cât și ca o contribuție la conturarea dezbaterilor interne ale UE.

Securitate și apărare: Un aspect major al declarației din 2018 este cooperarea în domeniul apărării. Documentul reiterează obiectivele de interoperabilitate, intensificarea exercițiilor militare bilaterale, colaborarea între producătorii de tehnică militară și ministerul apărării și atenția comună asupra mediului de securitate al Mării Negre - o regiune cu o importanță strategică reînnoită după anexarea Crimeei de către Federația Rusă în 2014. Cele două părți pornesc de la premisa că „este esențial ca dezvoltarea politicii comune de securitate și apărare să fie însoțită de o cooperare și o coordonare sporite cu NATO”. Prin urmare, România și Franța vor răspunde adecvat la „deteriorarea mediului de securitate din Est și Sud prin implementarea eficientă și consecventă a noii posturi consolidate de descurajare și apărare a Alianței, convenită la Summit-urile din Țara Galilor și Varșovia și reafirmată la Summit-ul de la Bruxelles, precum și prin abordarea generală a Alianței de a proiecta stabilitate” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018).

Declarația conține măsuri practice pentru îmbunătățirea consolidării capacităților comune și a contribuțiilor la misiunile colective NATO, reflectând atât dorința României pentru angajamente aliate mai puternice la frontiera estică, dar și interesul Franței pentru o postură de apărare europeană credibilă.

De la războiul de amploare din Ucraina din 2022 — în urma invaziei rusești — mediul de securitate din Europa de Est s-a schimbat dramatic, determinând statele aliate să își ajusteze posturile de apărare. În acest context, România — datorită poziției geografice, apartenenței la

NATO și ieșirii sale la Marea Neagră — a devenit un avanpost geopolitic al apărării în fața agresiunii rusești. Franța, dorind să-și reafirme rolul de actor european în domeniul securității, a răspuns prin aprofundarea cooperării militare bilaterale cu România. Această cooperare a luat multiple forme: desfășurarea de trupe și echipamente sub auspiciile NATO, cooperarea consolidată în domeniul apărării navale și aeriene și coordonarea în misiuni de apărare colectivă.

În cooperare cu Franța au fost organizate exerciții militare colective, cu scopul creșterii interoperativității. În anul 2024, s-a decis creșterea prezenței la nivel de brigadă, a Grupului de Luptă NATO aflat sub comandă franceză, parte a Misiunii Aigle și staționat la Baza Militară Cincu ([Defense Romania](#), 2024). Exercițiul multinațional Dacian Fall 2025 (găzduit de România și Bulgaria) a demonstrat amploarea tot mai mare a cooperării ([Mediafax](#), 2025). Astfel, prezența forțelor NATO conduse de Franța în România subliniază caracteristica centrală a cooperării post-2022: rotația în formatul *forward tailored*, cu scopul descurajării inamicului și consolidării apărării.

Progrese s-au realizat și în domeniul apărării navale. În aprilie 2024, o aeronavă franceză de patrulare maritimă de tip Atlantic 2 a fost redistribuită în România (Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu) pentru misiuni antisubmarin și de detectare a minelor în Marea Neagră ([Defense Romania](#), 2024). Această desfășurare face parte din eforturile multinaționale mai ample de monitorizare și securizare a regiunii Mării Negre, a cărei importanță strategică a crescut din cauza războiului din Ucraina, a amenințărilor la adresa navigației maritime, și a necesității securizării căilor maritime.

În cadrul vizitei ministrului francez al Apărării, Catherine Vautrin, în România, în toamna anului 2025, a fost reafirmat angajamentul Franței față de securitatea țării. Prezența forțelor franceze în România a fost descrisă ca o „alianță fermă” și esențială pentru securitatea flancului estic al NATO. Ministerul Apărării din România a prezentat grupul de luptă multinațional staționat la Cincu (cu Franța ca națiune-cadru) ca o „garanție solidă” a colaborării aliate în regiunea Mării Negre ([Ministerul Apărării Naționale](#), 2025).

Cooperare economică și energetică: Declarația actualizează angajamentele de aprofundare a legăturilor economice și menționează în mod explicit energia ca domeniu pentru o cooperare intensificată. Franța și România au semnalat interesul diplomatic și industrial pentru colaborarea în domeniul proiectelor de energie nucleară, diversificarea rutelor de aprovizionare și cooperarea în cadrul piețelor energetice ale Uniunii Europene. Acest lucru a

reflecat preocuparea europeană comună cu privire la securitatea energetică și a recunoscut rolul României atât ca potențială țară de tranzit, cât și ca participant la inițiativele energetice regionale. Astfel, în anul 2020, a fost semnată o Declarație Comună de Intenție privind construcția reactoarelor 3 și 4 de la Cernavodă și modernizarea reactorului 1, din partea Franței participând compania Orano, al cărei obiect de activitate este exploatarea uraniului în scopuri energetice ([Le Petit Journal](#), 2020).

Justiție, afaceri interne și statul de drept: Declarația din 2018 contrazice conceptul și practicile democrației iliberale și tendințele de contestare din interior a valorilor juridice ale UE, reafirmând că „funcționarea Uniunii Europene se bazează în special pe apărarea statului de drept la nivel național, în Europa, precum și în lume” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018).

Se reafirmă colaborarea în domeniul justiției și securității interne, inclusiv cooperarea polițienească împotriva criminalității organizate transnaționale și a traficului de persoane, precum și un dialog la nivel înalt privind aspectele legate de statul de drept. Deși Franța a susținut public progresul României în cadrul UE, aceasta a semnalat și necesitatea unei consolidări instituționale continue - un echilibru diplomatic menit să sprijine progresul instituțional al României fără a ignora preocupările legate de guvernanță.

Cooperare culturală, educațională și științifică: În cele din urmă, Declarația pune un accent puternic pe diplomația culturală și politica externă non-coercitivă, *soft power*: promovarea patrimoniului francofon în România, extinderea parteneriatelor universitare și de cercetare și programarea Sezonului Cultural, care a format fundalul public al reuniunii la nivel înalt din Franța. Aceste elemente au servit unui dublu scop diplomatic: consolidarea legăturilor sociale și crearea de canale durabile pentru afinitate politică. La 27 ianuarie 2023, în cadrul discuțiilor dintre miniștrii de externe român și francez, Bogdan Aurescu și Catherine Colonna, s-a reafirmat cooperarea în sfera francofoniei ca domeniu de referință al parteneriatului strategic ([France Diplomatie](#), Roumanie - Communiqué conjoint, 2023).

ANALIZA STRATEGICĂ A COOPERĂRII

Declarația politică comună din 2018 poate fi interpretată din două perspective complementare: (1) un instrument bilateral de reasigurare și aprofundare în primul rând pentru

România și (2) un instrument în strategia europeană mai amplă a Franței sub președinția lui Emmanuel Macron.

Din perspectiva Bucureștiului, declarația a reafirmat solidaritatea aliată într-un moment de incertitudine regională - în special efectele continue ale anexării Crimeei de către Federația Rusă în 2014, presiunile crescânde ale imigrației necontrolate și dinamica relațiilor transatlantice în schimbare. Pentru Paris, declarația a promovat o viziune a unei Uniuni Europene angajate politic și capabile strategic, care include partenerii est-europeni în postura de contributory fiabili la obiectivele comune de securitate și economie europeană.

În acest sens, declarația a urmărit să alinieze ambițiile României (o influență mai mare în cadrul UE/NATO) cu dorința Franței de a instituționaliza un răspuns european coerent la provocările economice și de securitate strategică. Textul subliniază că „România și Franța vor căuta să propună inițiative comune pentru consolidarea proiectului european, a convergenței și a coeziunii socio-economice și pentru aprofundarea integrării în cadrul Uniunii Europene. România și Franța vor sprijini inițiativele la nivel european care pot contribui la consolidarea unității dintre statele membre ale UE și la depășirea diferențelor dintre Est și Vest, și dintre Nord și Sud, în beneficiul tuturor cetățenilor europeni” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018).

La nivel operațional, accentul pus pe cooperarea în domeniul apărării și proiectele energetice a reprezentat o potrivire pragmatică: România a beneficiat de capacitatea industrială și influența diplomatică a Franței, în timp ce Franța și-a asigurat un partener activ la Marea Neagră și în Balcani. Finalmente, dimensiunile culturale și academice au consolidat convergența politică prin aprofundarea legăturilor sociale pe termen lung care susțin încrederea diplomatică.

Din 2022, cooperarea militară dintre România și Franța a intrat într-o nouă fază, mai profundă — transformându-se de la o cooperare periodică la o colaborare susținută, structurată și diversificată. Prin desfășurări permanente sau semipermanente de trupe, cooperare maritimă și de apărare aeriană, integrare instituțională și exerciții la scară largă, Franța se reafirmă ca un garant cheie al securității la frontiera estică a NATO, în timp ce România își consolidează rolul de avanpost strategic de graniță. Cooperarea servește nu numai intereselor bilaterale, ci și imperativelor de securitate mai ample ale NATO și ale Europei: descurajare, apărare, partajarea sarcinilor și o mai mare autonomie strategică europeană. Atâta timp cât provocările de securitate din Marea Neagră și Europa de Est rămân acute, cooperarea franco-română are

perspective de creștere în importanță — deși succesul său va depinde de voința politică susținută, de resurse și de coeziunea alianței.

În ce privește acuratețea în predicția obiectivelor Uniunii Europene și susținerea bilaterală a acestora, Declarațiile Comune din 2008 și 2018 sunt de maximă actualitate. Provocările și obiectivele Uniunii, menționate în Declarația din 2018, au rămas aceleași după momentul 24 februarie 2022, cadrul de acțiune fiind însă profund transformat: „În contextul actual, marcat de o perioadă de provocări complexe pentru Uniunea Europeană, România și Franța vor căuta să propună inițiative comune pentru consolidarea proiectului european, a convergenței și coeziunii socio-economice, precum și pentru aprofundarea integrării în cadrul Uniunii Europene” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018).

După 2018, conform cu anticipările Declarației, a crescut substanțial importanța acordată de cele două state, dar cu precădere de România, interconectării cu țările europene pe toate axele geografice: „România și Franța vor sprijini inițiative la nivel european care pot contribui la consolidarea unității dintre statele membre ale UE și la depășirea diferențelor dintre Est și Vest, Nord și Sud, în beneficiul tuturor cetățenilor europeni” (La Maison Élysée, [Déclaration politique entre la France et la Roumanie](#), 2018). Concret, România participă la formatele regionale care au ca obiectiv aprofundarea interconectării logistice dintre statele europene, un exemplu fiind Inițiativa celor Trei Mări, susținută politic inclusiv de Franța.

În perioada post-2018, Declarația Comună s-a concretizat într-un set de rezultate măsurabile: exerciții militare ample, memorandumuri pentru proiecte industriale, programe culturale, deși nu toate ambițiile au fost pe deplin realizate imediat. Printre constrângeri s-au numărat limitele bugetare privind achizițiile în domeniul apărării, natura multilaterală complexă a proiectelor energetice (care implică actori din Uniunea Europeană, regionali și privați) și schimbările politice interne din ambele țări, care uneori au încetinit implementarea. Cu toate acestea, Declarația a funcționat ca un instrument politic flexibil care a permis ambelor părți să se coordoneze în mai multe dosare și să reînnoiască dialogul bilateral la cel mai înalt nivel.

O temă sensibilă sunt diferențele de abordare în privința extinderii europene. Franța nu susține aderarea Turciei la UE pe motiv că țara are un regim autoritar ([BBC](#), 2018). România desfășoară un parteneriat strategic cu Turcia începând din anul 2011, iar potențialul maxim al cooperării este încă departe a fi atins. Pe de altă parte, semnificativă este susținerea de către

România și Franța, alături de Germania, Italia, Regatul Unit și Polonia, pentru viitorul european al Republicii Moldova. Declarația a fost comunicată în cadrul reuniunii Comunității Politice Europene de la Tirana, la 16 mai 2025 (European Council, [Joint Statement](#) 2025).

Operaționalizarea proiectelor și îndeplinirea obiectivelor au fost posibile prin planificarea pe cale diplomatică. Frecvența constantă a dialogului diplomatic dintre Franța și România, axat pe politică externă și apărare, demonstrează că relația bilaterală, începând cu 2022, a depășit limita diplomației simbolice și s-a ajuns la o cooperare tangibilă. Franța confirmă participarea la menținerea securității pe frontiera estică a NATO, iar România, în calitate de națiune gazdă a forțelor armate franceze, folosește aceste reuniuni diplomatice pentru a-și consolida valoarea strategică, a aprofunda interoperabilitatea și a se integra mai profund în structurile NATO.

Beneficiile pe termen lung ale Parteneriatului, pentru România, pot fi rezumate astfel:

1. Consolidarea parteneriatului în planul securității și apărării României: De la începutul războiului ruso-ucrainean, Franța și România au trecut de la un parteneriat strategic de lungă durată la un parteneriat operațional de securitate, constând în întâlniri frecvente între miniștrii apărării, discuții concrete cu privire la desfășurările de forțe armate și integrarea în strategiile NATO.

2. Franța ca ancoră de securitate pentru flancul sudic al frontierei de est a NATO: La aceste convorbiri de nivel înalt, Franța se poziționează ca un garant al stabilității în Europa de Est prin Grupul de luptă NATO, angajamente exprimate la summit-urile NATO și sprijin concret pentru Ucraina și Republica Moldova.

3. Relevanța strategică a României: Bucureștiul valorifică contactele diplomatice pentru a-și justifica și consolida centralitatea în apărarea estică a NATO, a atrage resurse aliate și a se asigura că rolul său geografic și strategic este recunoscut și susținut de actorii europeni cu care a dezvoltat relații diplomatice istorice. În acest context, parteneriatul cu Franța servește la proiectarea politicii externe la nivel european – susținerea comună pentru aderarea europeană a Republicii Moldova și pentru rezistența Ucrainei în războiul cu Rusia (integritatea teritorială și reconstrucția post-conflict); de asemenea, Bucureștiul va avea în colaborarea cu Franța, o soluție în vederea unei re poziționări calculate față de o foarte posibilă restrângere a garanțiilor de securitate acordate de SUA.

4. Diplomație hibridă, ce include angajamente de securitate și apărare, proiecte culturale, integrare europeană. Modelul de cooperare expune o diplomație pe două paliere: cooperare în

domeniul securității cu mize mari și cultivarea în paralel a legăturilor culturale, educaționale și la nivel european. Acest aspect consolidează un parteneriat strategic cuprinzător.

5. Dialog bilateral integrat în cadrul proceselor multilaterale: întâlnirile bilaterale au loc adesea în cadrul summit-urilor NATO sau Consiliilor Europene, demonstrând că diplomația franco-română nu este izolată de evoluțiile internaționale. Aceasta se aliniază cu agendele NATO și ale UE privind războiul din Ucraina, integrarea europeană a Republicii Moldova, securitatea Mării Negre, extinderea UE.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

La momentul actual, relațiile cu actorii statali majori din Europa se cer a fi resuscitate. Putere decizională de mare anvergură în cadrul Uniunii Europene, Franța are o politică externă activă și propune inițiative de cooperare bilaterală strategică. Competiția dintre Franța și Germania pentru poziția de lider european în materie de apărare și securitate va clarifica ordinea de priorități a României în relațiile cu acestea, dar Franța aduce avantaje imposibil de neglijat, mai ales consecvența cu care au implementat prevederile din parteneriatul strategic.

Parteneriatul Strategic România-Franța a reprezentat un moment crucial în evoluția relațiilor bilaterale dintre cele două state și un pas crucial în consolidarea României ca membru al Uniunii Europene și NATO. Domeniile parteneriatului - politice, de securitate, economice, cooperare judiciară și proiecte culturale - sunt interconectate cu dinamica europeană a reformei instituționale, dar și cu percepția comună a incertitudinii geopolitice și a nevoii crescânde de securitate energetică. Franța a urmărit să stabilizeze și să modeleze traiectoria unei Uniuni Europene extinse, în timp ce România a urmărit să își sporească relevanța strategică, să își modernizeze instituțiile și să își asigure poziția de actor în cadrul comunității euro-atlantice. Astfel, parteneriatul servește ca un mecanism prin care ambele state abordează preocupări comune și valorifică puncte forte complementare. Relevanța sa durabilă reflectă importanța persistentă a cooperării franco-române în cadrul unei ordini europene în rapidă evoluție.

Este nevoie însă, în cadrul dialogului diplomatic, de o nouă foaie de parcurs care să includă o abordare comună actualizată a crizei din Ucraina, a securității la Marea Neagră și a consolidării forțelor armate române, pe baza strategiilor de securitate colectivă a NATO și a Uniunii Europene, dublată de interesele bilaterale. Astfel se poate reconfirma aplicabilitatea

parteneriatului. Recomandabilă este redactarea unei foi de parcurs pentru fiecare domeniu de cooperare, cu obiective realizabile și stabilirea de termene-limită.

Modalități de consolidare ale parteneriatului strategic ar putea fi: utilizarea intensivă de către România, a instrumentelor diplomatice pentru a beneficia de sprijinul francez în participarea la activitățile din cadrul UE și NATO; atragerea de investiții directe și transferuri de tehnologii din partea Franței; consolidarea rezilienței prin proiecte de cooperare în servicii publice strategice – securitatea cibernetică, protecția infrastructurii critice, combaterea dezinformării; exploatarea instrumentelor diplomației hibride pentru a aprofunda legăturile culturale la nivel societal.

Dialogul politico-diplomatic româno-francez, principalul instrument de elaborare a inițiativelor de cooperare strategică, poate fi aprofundat pentru a conferi efectivitate dimensiunii strategice. O recomandare în acest sens este organizarea anuală a unui summit bilateral pentru a fi evaluate progresele în implementarea proiectelor comune și a se formula ajustări și inițiative de cooperare. De asemenea, este recomandabilă înființarea unei structuri de cooperare la nivel interguvernamental, care să includă departamente pentru fiecare domeniu major al parteneriatului – coordonare politică și afaceri europene, securitate și apărare, economie și comerț, justiție și afaceri interne, cultură și patrimoniu lingvistic. Astfel, dimensiunea strategică a cooperării devine efectivă și se aprofundează.

În concluzie, parteneriatul strategic dintre România și Franța stabilește standarde greu de egalat pentru relațiile de acest tip ale Bucureștiului cu țări europene și extraeuropene. Franța a demonstrat că este un aliat strategic în situații de criză, intervenind cu propuneri de ajustare a sprijinului militar în regiunea Mării Negre, oferind astfel un răspuns pozitiv solicitărilor din partea României, pentru a reacționa eficient la consecințele negative ale războiului ruso-ucraianean. De asemenea, argumentul istoric contribuie la aprofundarea relațiilor strategice: modelul politic și instituțional francez a fost în mare parte preluat de România, iar legăturile culturale sunt foarte strânse. Cooperarea economică a contribuit la dezvoltarea României după 1989 datorită investițiilor franceze. În ce privește cooperarea în plan militar și de securitate, aceasta produce rezultate deoarece Franța a demonstrat că este un aliat de încredere prin îndeplinirea obligațiilor asumate în Declarațiile comune din 2008 și 2018.

BIBLIOGRAFIE

- BBC (2018). Macron tells Erdogan: No chance of Turkey joining EU. <https://www.bbc.com/news/world-europe-42586108>
- Boerzel, T. A., Risse, T. (2010). Post-accession compliance in the EU's new member states. *European Union Politics*, 11(4): 619–639.
- Cihelková, E., Staněk, P. (2008). The Lisbon Treaty and EU Institutional Reform. *Journal of European Studies*, 38(2): 123–142.
- Curtifan, Tudor (2024). Grupul de Luptă al NATO din România condus de Franța crește la nivel de brigadă. Tancuri Leclerc și obuziere Caesar vor fi dislocate în România. *Defense Romania*. https://www.defenseromania.ro/grupul-de-lupta-al-nato-condus-in-romania-de-franta-creste-la-nivel-de-brigada-tancuri-leclerc-si-obuziere-caesar-vor-fi-dislocate-in-romania_627148.html
- Defense Romania (2024). France redeploys an Atlantic 2 maritime patrol aircraft to Romania. Anti-submarine and mine detection missions in the Black Sea. https://www.defenseromania.ro/france-redeploys-an-atlantic-2-maritime-patrol-aircraft-to-romania-anti-submarine-and-mine-detection-missions-in-the-black-sea_627755.html?utm
- European Commission (2007). Enlargement Strategy and Main Challenges 2007–2008. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/ALL/?uri=LEGISSUM:e50027>
- France Diplomatie (2023). Roumanie - Communiqué conjoint: 15e anniversaire de la signature de la Déclaration conjointe sur le partenariat stratégique entre la France et la Roumanie (4 février 2023). <https://www.diplomatie.gouv.fr/fr/dossiers-pays/roumanie/evenements/article/roumanie-communique-conjoint-15e-anniversaire-de-la-signature-de-la-declaration>
- France Diplomatie (2025). Relations bilatérales. <https://www.diplomatie.gouv.fr/fr/dossiers-pays/roumanie/relations-bilaterales/>
- La Maison Élysée (2023). Déclaration politique entre la France et la Roumanie dans le cadre du Partenariat Stratégique. <https://www.elysee.fr/emmanuel-macron/2018/11/27/declaration-politique-entre-la-france-et-la-roumanie-dans-le-cadre-du-partenariat-strategique>

Le Petit Journal (2020). Signature d'un partenariat stratégique entre la France et la Roumanie.

<https://lepetitjournal.com/bucarest/actualites/signature-dun-parteneriat-strategique-entre-la-france-et-la-roumanie-291070?utm>

Lupuțu, Robert (2018). Președinții Emmanuel Macron și Klaus Iohannis oferă un nou impuls relațiilor strategice dintre Franța și România. Cei doi lideri au semnat o Declarație actualizată a Parteneriatului Strategic bilateral. *Calea Europeană*.

<https://www.caleaeuropeana.ro/foto-presedintii-emmanuel-macron-si-klaus-iohannis-ofera-un-nou-impuls-relatiilor-strategice-dintre-franta-si-romania-cei-doi-lideri-au-semnat-o-declaratie-actualizata-a-parteneriatului-strategic-bil/>

Mediafax (2025). Romania and France discuss strengthening the Battle Group in Cincu.

<https://www.mediafax.ro/english/romania-and-france-discuss-strengthening-the-battle-group-in-cincu-23572372?utm>

Ministerul Afacerilor Externe (2021). Parteneriatul strategic cu Franța.

<https://mae.ro/node/4855>

Ministerul Apărării Naționale (2025). Parteneriat militar româno-francez întărit la Cincu.

Miniștrii apărării, în vizită la trupele aliate.
https://www.mapn.ro/cpresa/19040_parteneriat-militar-romano-francez-intarit-la-cincu.-ministrii-apararii,-in-vizita-la-trupele-aliat

IDR

Institutul Diplomatic Român

Misiune. Institutul Diplomatic Român (IDR) își asumă misiunea de a contribui substanțial la creșterea calității diplomației românești prin formare, educare continuă, cercetare, prin dezvoltarea gândirii critice și strategice, prin conectare internațională. O politică externă bună servește unei politici interne benefice.

Principii: valorizarea resurselor umane, profesionalismul, respectul și dialogul, responsabilitatea pentru comunitate.

Pornind de la atribuțiile legale fondatoare ale IDR, dezvoltarea în continuare a institutului se realizează, în funcție de nevoile identificate în MAE, pe următoarele patru direcții:

- Formarea și educarea continuă a diplomaților și a altor categorii de cursanți;
- Aprofundarea dimensiunii de cercetare și expertiză pe spații regionale și problematice funcționale;
- Funcționarea IDR ca *think-tank* al MAE;
- Integrarea IDR în cadrul unei rețele internaționale de institute relevante similare.

Autor: Alexandru Ionuț Drăgulin (PhD) este analist la Institutul Diplomatic Român – Serviciul Furnizare de Expertiză pentru MAE.

Seria Policy Paper IDR
ISSN 2285-8938
ISSN-L 2285-8938

Editare, formatare și grafică: Claudiu Codreanu

Imagine copertă: <https://unsplash.com/photos/the-arc-de-triomphe-stands-under-a-clear-blue-sky-gVeMAWVfbCg>

Institutul Diplomatic Român - IDR
<https://www.idr.ro/en/> | secretariat@idr.ro
Primăverii 17, sector 1, București, 011972